

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 Povrv-717/2021-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju, OIB 32773611578, Split, Šižgorićeva 7, kojeg zastupa punomoćnik Ante Udovičić, odvjetnik u Splitu, Hrvatske bratske zajednice 3/II, protiv tuženika ADRIATIC.HR d.o.o., OIB 16364086764, Split, Washingtonova 5, kojeg zastupa punomoćnik Stjepan Grubišić, odvjetnik u Solinu, Zvonimirova 81, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 27. ožujka 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 1. lipnja 2023.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-621/2012 kojeg je 20. lipnja 2012. donijela Nevenka Kekez, javni bilježnik u Splitu u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIATIC.HR d.o.o. u roku od osam dana platiti tužitelju Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju, 7.801,01 EUR / 58.776,75 kn¹ sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 22. studenoga 2011. do isplate, po stopi koja se u razdoblju od 22. studenoga 2011. do 31. srpnja 2015. za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a u razdoblju od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena te u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIATIC.HR d.o.o. naknaditi tužitelju Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju troškove ovršnog postupka u iznosu od 155,57 EUR / 1.172,21 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 20. lipnja 2012. do isplate po stopi koja se u razdoblju od 20. lipnja 2012. do 31. srpnja 2015. za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450kn=1EUR

razdoblju od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-621/2012 kojeg je 20. lipnja 2012. donijela Nevenka Kekez, javni bilježnik u Splitu u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIATIC.HR d.o.o. u roku od osam dana platiti tužitelju zatezne kamate na iznos od 7.801,01 EUR / 58.776,75 kn u razdoblju od 21. studenoga 2011. do 22. studenoga 2011. te u dijelu kojim je naloženo tuženiku ADRIATIC.HR d.o.o. u roku od osam dana naknaditi tužitelju Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju troškove ovršnog postupka u iznosu od 9,95 EUR / 75,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 20. lipnja 2012. i tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija.

III Nalaže se tuženiku ADRIATIC.HR d.o.o. u roku od petnaest dana naknaditi tužitelju Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.020,50 EUR / 30.292,50 kn.

IV Odbija se zahtjev tužitelja Stečajna masa iza AMAG d.o.o. u stečaju da mu tuženik ADRIATIC.HR d.o.o. u roku od petnaest dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.385,29 EUR / 10.437,50 kn.

Obrazloženje

1. Trgovačko društvo AMAG d.o.o., kao ovrhovoditelj, podnijelo je 20. lipnja 2012. prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, računa br. 34/11 od 14. studenoga 2011., kojim je tražilo od javnog bilježnika da donese rješenje o ovrsi u kojem će naložiti tuženiku, kao ovršeniku, da mu plati 58.776,75 kn sa zateznim kamatama koje teku od 21. studenoga 2011. do isplate, kao i troškove ovršnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi te da radi prisilne naplate tražbine odredi ovrhu. Uz prijedlog za ovrhu dostavljen je račun br. 34/11 od 14. studenoga 2011., uložak iz građevinske knjige, ispisana poruka elektroničke pošte od 13. listopada 2011. i dvije stranice ispisanog tlocrta.

2. Javni bilježnik u Splitu, Nevenka Kekez, donijela je 20. lipnja 2012. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovnog broja Ovr-621/2012 kojim je naloženo tuženiku u roku od osam dana namiriti tužitelju tražbinu zajedno s nastalim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 1.247,21 kn te je određena ovrha radi prisilne naplate tih tražbina.

3. Protiv navedenog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave tuženik je podnio prigovor u kojem je izjavio da rješenje o ovrsi pobija u cijelosti.

4. Tuženik je izjavio da je 13. listopada 2011. od tužitelja naručio postavljanje tzv. brzosušećeg estriha (vrsta cementa) u objektu Trstenik 2 umjesto običnog

estriha. Naknadu za postavljanje običnog estriha tužitelju da je platila Ćitić gradnja d.o.o. po situaciji br. 39/11 od 28. prosinca 2011. i pripadajućem troškovniku. Razliku u cijeni običnog i brzосуšećeg estriha je trebao platiti tuženik.

5. Podloga od brzосуšećeg estriha da se osuši prije nego podloga od običnog estriha, odnosno prema informacijama koje je dobio od tužitelja prije negoli je naručio radove, u roku od sedam do petnaest dana. Tuženik je tražio postavljanje brzосуšećeg estriha da bi što prije postavio parket na pod poslovnih prostora.

6. Tuženik da je radove postavljanja estriha na prvom katu poslovne zgrade obavio u razdoblju od 24. listopada 2011. do 4. studenoga 2011., a na drugom katu je radove završio 11. studenoga 2011.

7. Tijekom sušenja estriha Ivo Tomašević i Goran Topić da su mjerili vlažnost i da je postotak od 2% vlažnosti koji je potrebno postići da bi se mogao ugraditi parket postignut na prvom katu početkom siječnja 2012. (nakon 2. siječnja kada je utvrđeno 2,1% vlažnosti), odnosno krajem siječnja na drugom katu (28. siječnja 2012. je izmjereno 2% vlažnosti).

8. Tuženik je izjavio da tužitelj nije postavio brzосуšeći estrih već obični estrih, a da na taj zaključak upućuje činjenica što se estrih dugo sušio i to sedamdesetpet dana umjesto dogovorenih i očekivanih petnaest dana. Osim toga da je iz građevinskog dnevnika za razdoblje 24. studenoga 2011. do 14. veljače 2012. vidljivo da nije postavio brzосуšeći estrih. Tu činjenicu da mogu potvrditi i svjedoci nadzorni inženjer Jasminka Tafra i Blaženko Simonović, pa je predložio izvesti dokaz saslušanjem tih svjedoka. Predložio je i da sud radi utvrđenja sadržaja dogovora stranaka izvede dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika. Predložio je pročitati izvatke iz građevinskog dnevnika u razdoblju od 24. studenoga 2011. do 14. veljače 2012. te izvesti dokaz vještačenjem radi utvrđenja vrste estriha koji je ugrađen u poslovnom prostoru tuženika. Predložio je da tužitelj dostavi ugovor sklopljen s Ćitić gradnja d.o.o. br. 01/11-OP-T2/AMA od 1. veljače 2011. Dostavio je okončanu situaciju br 39/11, troškovnik estrih podloge, preslike iz građevinskog dnevnika i specifikaciju proizvoda na engleskom jeziku, ponudu društva Kema Zagreb d.o.o. Predložio je da sud naloži tužitelju da dostavi ulazne fakture za nabavu brzосуšećeg estriha i specifikaciju naručene robe od dobavljača tužitelja. Predložio je izvesti dokaz saslušanjem Vatroslava Čambersa, radnika glavnog izvođača radova Ćitić gradnja d.o.o. Predložio je da sud zatraži od Građa d.d. Solin podatak o tome je li Keracem 25/1 obični ili brzосуšeći estrih te podatak o imenu i prezimenu radnika koji je 20. svibnja 2016. u 10,30 radio na odjelu boje i lakovi.

9. Izjavio je tuženik da je nakon konzultacija s nadzornom službom ponudio tužitelju plaćanje 50 % ukupnog računa isključivo s ciljem zadržavanja dobrih odnosa što je tuženik odbio.

10. Odlučujući o prigovoru tuženika, tada ovršenika, ovaj sud je rješenjem poslovnog broja Povrv-626/2012 od 5. ožujka 2013. stavio izvan snage rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr-621/2012 kojeg je 20. lipnja 2012. donijela Nevenka Kekez, javni bilježnik u Splitu, u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je odlučeno postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

11. Tužitelj se očitovao o navodima tuženika iz prigovora protiv rješenja o ovrsi i ostalim izjavama tuženika u odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva i izjavio da je brzосуšeći cement trebao biti postavljen prema pravilima struke u visini od 4 cm i da je rok sušenja 15 dana. U konkretnom slučaju da je zbog uklapanja u izvedbene podne podloge cementna podloga stavljena u visini od 7,5 cm na što tužitelj nije mogao utjecati, pa je debljina podloge utjecala na sušenje podloge. O tome da je upoznao tuženika. Osim toga da tuženik nije osigurao provjetravanje prostora, iako mu je rečeno da je to potrebno jer vlaga u prostoru za potrebe sušenja ne može biti veća od 50%. Na duljinu sušenja estriha da je utjecalo i izvođenje drugih radova bojanja i keramičarskih radova koji su se izvodili za vrijeme sušenja estriha i stvarali dodatnu vlagu u prostoru, iako je tužitelj tuženika upozorio na to da se drugi radovi ne bi smjeli izvoditi za vrijeme sušenja estriha. Izjavio je da je radove izveo kvalitetno i u skladu s pravilima struke što da potvrđuje i činjenica da je nadzorni inženjer potpisao građevinsku knjigu, a glavni izvođač platio radove.

12. Radi dokazivanja činjenice da su radovi izvedeni kvalitetno i u skladu s pravilima struke predložio je tužitelj izvesti dokaze saslušanjem nadzornog inženjera Jasminke Tafrs i Blaženka Simonovića i Ive Tomaševića iz Tomato interijeri d.o.o. društva koje je izvodilo parketerske radove. Predložio je i to da sud od trgovačkog društva Tromont d.o.o. zatraži građevinske situacije za izvedene radove u studenome i prosincu 2011. te siječnju i veljači 2012. te ugovor o izvođenju radova koji je sklopljen između Tromont d.o.o. i tuženika. Predložio je da se izvede dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja te dokaz vještačenjem koje da obavi Kemijsko- tehnološki fakultet. Predložio je i da sud izvede dokaz čitanjem računa otpremnica br.001-146/3/2011 od 4. listopada 2011., 001-14814/2011 od 24. listopada 2011., 001-15112/2011 od 29. listopada 2011. i 001-15213/2011 od 2. studenoga 2011.

13. Odlučujući o zakonitosti platnog naloga sadržanog u pobijanom rješenju o ovrsi, ovaj je sud presudom poslovnog broja Povrv-626/2012 od 18. travnja 2017. održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovnog broja Povrv-621/12 kojeg je 20. lipnja 2012. donijela Nevenka Kekez, javni bilježnik u Splitu.

14. Protiv presude žalbu su podnijeli i tužitelj i tuženik.

15. Rješenjem ovog suda poslovnog broja St-405/18 nad trgovačkim društvom Amag d.o.o. otvoren je stečaj 25. ožujka 2019., pa je rješenjem poslovnog broja Povrv-626/2012 od 27. svibnja 2019. utvrđen prekid postupka. Potom je rješenjem poslovnog broja Povrv-626/2012 od 14. lipnja 2019. nastavljen postupak.

16. Trgovačko društvo AMAG d.o.o. u stečaju brisano je iz sudskog registra temeljem rješenja ovog suda poslovnog broja Tt-19/3971 od 6. lipnja 2019., pa je rješenjem poslovnog broja Povrv-626/2012 od 14. listopada 2019. utvrđen prekid postupka jer je trgovačko društvo AMAG d.o.o. u stečaju prestalo postojati. Potom je rješenjem poslovnog broja Povrv-626/2012 od 29. travnja 2021. postupak nastavljen po zahtjevu Stečajne mase iza AMAG d.o.o. u stečaju.

17. Odlučujući o žalbama protiv presude ovog suda poslovnog broja Povrv-626/2012 od 18. travnja 2017. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem

poslovnog broja PŽ-2811/2021-2 od 3. kolovoza 2021. ukinuo presudu ovog suda poslovnog broja Povrv-626/2012 od 18. travnja 2017. i vratio predmet na ponovno odlučivanje.

18. U ponovljenom postupku sud je izveo dokaze čitanjem isprava računa br. 34/11 od 14. studenoga 2011., preslika listova iz građevinske knjige, ispisane poruke elektroničke pošte od 13. listopada 2011., dviju stranica ispisanog tlocrta, računa otpremnice br.001-146/3/2011 od 4. listopada 2011., 001-14814/2011 od 24. listopada 2011., 001-15112/2011 od 29. listopada 2011. i 001-15213/2011 od 2. studenoga 2011., okončane situacije br. 39/11, troškovnika estrih podloge i ponude društva Kema Zagreb d.o.o. Izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Jasminke Tafra. Pročitani su zapisnici o izvođenju dokaza saslušanjem tadašnjeg zastupnika po zakonu tužitelja Nenada Amižića i zastupnika po zakonu tuženika Gorana Vrgoča te saslušanju svjedoka Vatroslava Čambersa i Ive Tomaševića.

19. Sud nije izveo dokaz vještačenjem. Naime, tužitelj je predložio izvođenje ovog dokaza radi dokazivanja činjenice da je u poslovni prostor tuženika ugradio brzосуšeći estrih. U roku ostavljeni rješenjem ovog suda poslovnog broja Povrv-717/2021-13 od 4. listopada 2022. tužitelj nije uplatio predujam troškova izvođenja dokaza. Stoga je sud sukladno članku 153. stavku 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP) kojim je propisano da će sud odustati od izvođenja dokaza ako iznos potreban za podmirenje troškova ne bude položen u roku što ga sud odredi, odustao od izvođenja tog dokaza. No svakako, nakon ocjene ostalih izvedenih dokaza pokazalo se nepotrebnim izvoditi taj dokaz jer je bitne činjenice za rješenje stranačkog spora sud mogao utvrditi iz sadržaja ostalih izvedenih dokaza. Nije bilo potrebe niti za time da sud od trgovačkog društva Tromont d.o.o. traži građevinske situacije za izvedene radove u studenome i prosincu 2011. te siječnju i veljači 2012. te ugovor o izvođenju radova koji je sklopljen između Tromont d.o.o. i tuženika, niti ugovor sklopljen s Čitić gradnja d.o.o. br. 01/11-OP-T2/AMA od 1. veljače 2011. Nije bilo potrebe za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Blaženka Simonovića jer je sud saslušao Jasminku Tafra koja je također bila nadzorni inženjer gradilišta.

20. Sud nije tražio niti podatak o imenu i prezimenu radnika koji je 20. svibnja 2016. u 10,30 radio na odjelu boje i lakovi u Građa d.d. Solin, niti je od Građa d.d. Solin tražio podatak o tome je li Keracem 25/1 obični ili brzосуšeći estrih. Naime, sukladno članku 234. ZPP-a sud ima ovlaštenje tražiti od treće osobe da podnese ispravu koja je po svojem sadržaju zajednička za tu osobu i stranku koja se na ispravu poziva. Tuženik je međutim tražio da treća osoba dostavi podatke, odnosno da da informaciju, a to pak nije isprava koju je sud ovlašten tražiti od treće osobe. Od treće osobe sud može tražiti isključivo isprave. Dapače na stranci je dužnost sukladno članku 219. ZPP-a prikupiti i predložiti sve dokaze o činjenicama koje joj idu u prilog.

21. Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li zakonit i pravilan platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi, pa slijedom toga odlučiti i o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva da mu tuženik plati 58.776,75 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 21. studenoga 2011. do isplate.

22. Trebalo je, imajući na umu činjenicu koja među strankama nije bila sporna, dakle činjenicu postojanja ugovornog odnosa, utvrditi postoji li obveza tuženika nastala na temelju tog odnosa platiti tužitelju 58.776,75 kn sa zateznim kamatama.

23. Predmet obveznog odnosa stranaka je izvođenje radova ugradnje brzосушећег estriha. Naime nije bilo spora o tome da su stranke ugovorile da će tužitelj u poslovnim prostorima tuženika u objektu Trstenik 2 ugraditi brzосушеći estrih, a da će tuženik platiti naknadu. Stranački ugovor je ugovor o djelu.

24. Propisano je člankom 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., dalje: ZOO) da se ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

25. Vidjeti je iz narudžbenice poslana elektroničkom poštom od strane tuženika 13. listopada 2011. da je ugovorena cijena od 1 EUR po cm debljine na 1 kvadratni metar. Ukupna količina se trebala utvrditi građevinskom knjigom. Iz uložka građevinske knjige vidljive su količine ugrađenog materijala u poslovnom prostoru na prvom i drugom katu. Upisano je rukom da je brzосушеći estrih ugrađen na površini od 851,80 m². Ta je površina navedena i u računu 34/11. Zastupnik po zakonu tuženika je u svom iskazu izjavio da među strankama nije bilo nikakvih problema oko kvadrature i debljine estriha, kao ni konačne cijene. Stoga treba zaključiti da je naknada za ugradnju brzосушећег estriha u poslovne prostore tuženika baš ona naznačena u računu 34/11.

26. Nije bilo spora među strankama o tome da je tužitelj izveo radove ugradnje estriha u poslovne prostore tuženika i to prema izjavi tuženika u razdoblju od 24. listopada 2011. do 4. studenoga 2011. u poslovnim prostorima na prvom katu građevine, a na drugom katu do 11. studenoga 2011. Nije bilo spora niti o tome da je u poslovne prostore tuženika ugrađen estrih debljine 7,5 cm, niti o tome da se taj estrih osušio i da je podloga bila prikladna za postavljanje parketa tek u siječnju 2012., odnosno da se estrih sušio dulje negoli je predviđeno tehničkim specifikacijama proizvoda koje su prezentirane tuženiku prije ugovaranja posla.

27. Zbog činjenice što se estrih sušio dulje od vremena predviđenog tehničkim specifikacijama koje je prezentirano tuženiku nastao je spor stranaka. Tuženik je odbio platiti naknadu za izvedene radove smatrajući da tužitelj nije ispunio ugovorenu obvezu odnosno da nije ugradio brzосушеći estrih, već obični estrih u njegove poslovne prostore. Taj obični estrih, o tome nema spora, tužitelj je prema dogovoru s glavnim izvođačem Ćitić gradnja d.o.o. trebao ugraditi ne samo u poslovne prostore tuženika, već i u ostale prostore stambeno poslovnog objekta naručitelja (investitora gradnje) Ora mont d.o.o. Radovi ugradnje običnog estriha tužitelju su, o tome nema spora priznati i plaćeni od strane njegovog naručitelja, a tuženik je zbog svojih potreba za što skorijim dovršetkom radova odredio platiti razliku cijene običnog i brzосушећег estriha.

28. Dakle trebalo je u ovoj parnici utvrditi je li tužitelj u poslovne prostore tuženika ugradio brzосушеći estrih, odnosno postoji li odgovornost tužitelja za kakvoću ugrađenog materijala.

29. Iz građevinskog dnevnika vođenog prilikom izvođenja radova izgradnje građevine "Adriatic.Hr", kojeg je dostavio tuženik, vidljivo je da je 24. listopada 2011. učinjena priprema za postavljanje estriha te postavljanje istog u jednu prostoriju zbog nedostatka materijala. Potom je 25., 26., 27. i 28. listopada 2011., a zatim 2., 3., 4. i 11. studenoga 2011. upisano izvođenje radova ugradnje estriha. Osim tih radova, u ovom razdoblju izvođeni su i suhomontažni radovi, radovi na ventilaciji i radovi postavljanja sprinklera. Na dan 18. studenoga 2011. upisano je izvođenje soboslikarskih radova i radova postavljanja keramike na prvom katu te radova na sprinkler sustavu i izvođenje suhomontažnih radova te radova na ventilaciji. Isti ti radovi na drugom katu izvedeni su 25. studenoga 2011. prema upisu u građevinskom dnevniku. Na dan 4. prosinca 2011. upisano je izvođenje suhomontažnih radova, postavljanja keramike i soboslikarskih radova, a 15. prosinca 2011. izvođenje radova postavljanja keramike i soboslikarskih radova. Na dane 23., 27., 28., 29. i 30. prosinca 2011. upisana je radnja otvaranja prozora radi sušenja estriha. Prije toga nisu upisane radnje otvaranja prozora. Na dan 2. siječnja 2012. upisano je da je izvršeno mjerenje vlage u prostorijama prvog kata i da je vlažnost od 1,5 do 1,8 %. Osim toga, zabilježeno je i da je kvaliteta podloge nezadovoljavajuća, odnosno da je potrebna sanacija estriha. Na dan 10. siječnja 2012. upisan je zastoj radova dok se ne izvrši sanacija estriha. Na dan 11. siječnja 2012. upisani su rezultati mjerenja vlažnosti estriha na drugom katu od 2,5 do 2,8 %, a 24. siječnja 2012. upisano da je vlaga estriha ispod 2%. Taj dan su počeli izvoditi radove postavljanje parketa, koji su prema upisu u dnevniku 1. veljače 2012. završeni na prvom katu, a prema upisu u dnevniku 13. veljače 2012. na drugom katu.

30. U građevinsku knjigu vođenu prilikom izvođenja radova na gradilištu Trstenik 2 od strane izvođača Amag d.o.o. za naručitelja Ćitić gradnja d.o.o., na stranici 1.b.8, vidljivo je iz uložka građevinske knjige, upisano je da je u poslovne prostore na prvom i drugom katu ugrađen brzосуšeći estrih na površini 851,80 m². Na ovoj ispravi nalazi se potpis nadzora. U iskazu je nadzorni inženjer Jasminka Tafra izjavila da je temeljem atestne dokumentacije prije ugradnje utvrdila da je u poslovne prostore tuženika ugrađen brzосуšeći estrih i da je bila i prisutna kod postavljanja brzосуšećeg estriha u predmetnim poslovnim prostorima.

31. Svjedok Vatroslav Čamber bio je glavni inženjer gradilišta za Ćitić gradnju d.o.o. kao glavnog izvođača radova. On je u iskazu izjavio da je tuženik tražio tužitelja koji je bio podizvođač Ćitić gradnje d.o.o., izradu brzосуšećeg estriha u poslovnoj zgradi Trstenik 2. Tužitelj je za Ćitić gradnju d.o.o. trebao postaviti obični estrih, no kako je tuženik tražio brzосуšeći estrih, razliku u cijeni običnog i brzосуšećeg estriha da je trebao platiti tuženik. Izjavio je svjedok Čamber da je na objekt dovezen brzосуšeći estrih koji je ugrađen u prostor. Svjedok je izjavio da isključuje mogućnost da je umjesto brzосуšećeg cementa dovezen običan cement jer je neposrednim opažanjem i atestom opazio da se radi o brzосуšećem. No kazao je i da se taj estrih nije osušio kako je bilo planirano jer je debljina estriha određena projektom bila veća od debljine koja se navodi u tehničkom listu za brzосуšeći cement. Kazao je i to da se zbog kratkoće vremena za privođenje radova kraju na predmetnom poslovnim objektu po ugrađenoj podlozi odmah hodalo radi izvođenja drugih radova, zbog čega je došlo do oštećenja površinskog sloja. To potvrđuje i prethodno navedeni sadržaj upisa u građevinski dnevnik, iz kojeg je također razvidno da je došlo do oštećenja površinskog sloja ugrađene podloge. Ovaj svjedok je izjavio i to da na sušenje postavljenog estriha utječe nastanak vlage u prostoru izvođenjem

radova bojanja zidova i ravnjanja (gletanja). Pored toga, kazao je da je za sušenje cementa potrebno adekvatno provjetravanje, a da je u vrijeme postavljanja estriha u tijeku bila izvedba ventilirajuće fasade i da se prozori nisu mogli otvarati zbog fasadne skele.

32. Svjedok Ivo Tomašević je u svom iskazu izjavio da je bio zadužen za postavljanje parketa u poslovnim prostorima tuženika i da se uvjerio da je postavljen brzосуšeći estrih, jer je onda kad su se postigli adekvatni uvjeti, vlaga estriha pala ispod 2% i stvorili su se uvjeti za postavljanje parketa. Izjavio je da se zbog vanjske skele zbog koje se nisu mogli otvarati prozori, odnosno provjetravati prostor, zbog izvođenja "mokrih" radova i debljine podloge, vlaga podloge nije spuštala ispod 2%, koliko je potrebno za postavljanje parketa, a nakon što su drugi radovi unutar prostora, radovi postavljanja knaufa, žbuke i slično završili, da je vlažnost podloge naglo pala jer su se stvorili uvjeti za sušenje brzосуšećeg estriha.

33. Iz iskaza saslušanih svjedoka koji su svi redom neposredno sudjelovali prilikom izvođenja predmetnih radova zaključiti je da je tužitelj u poslovne prostore tuženika ugradio ugovoreni brzосуšeći estrih. Nema spora o tome da se brzосуšeći estrih nije osušio u roku koji je zastupnik po zakonu Amag d.o.o. prezentirao tuženiku prije ugovaranja predmetnog posla. Naime, iz iskaza tadašnjeg zastupnika po zakonu Amag d.o.o. Nenada Amižića i iskaza zastupnika po zakonu tuženika zaključiti je da je tužitelj tuženiku predočio tehničke uvjete i da mu je kazao da će se brzосуšeći estrih osušiti u roku od 15 dana. No, osim toga, kako je izjavio Nenad Amižić, bilo je potrebno zadovoljiti i drugi uvjet da je vlaga zraka u prostoru maksimalno 54 %. No iz iskaza svjedoka Tomaševića, koji je bio zadužen za postavljanje parketa i sudjelovao u mjerenjima vlažnosti podloge, kao i Vatroslava Čambersa, koji je bio glavni inženjer gradilišta glavnog izvođača Čitić gradnje d.o.o., a i iskaza Nenada Amižića, zaključiti je i to da je za sušenje estriha bilo nužno osigurati adekvatne uvjete odnosno određeni postotak vlažnosti zraka u prostoru u koji je postavljen estrih, koji nisu osigurani s obzirom na to da je na povećanu vlažnost zraka iznad dopuštene, utjecalo izvođenje drugih radova u poslovnim prostorima tuženika. Zaključak da su se ti radovi zaista izvodili u vrijeme suđenja estriha proizlazi iz upisa o izvođenju radova sadržanih u građevinskom dnevniku. Osim toga, na produljenje roka sušenja utjecalo je i to što se prostorije nisu adekvatno provjetravale. To su kazali Nenad Amižić i svjedoci Vatroslav Čamber i Ivo Tomašević. Svjedok Vatroslav Čamber kazao je da je u vrijeme postavljanja brzосуšećeg estriha u tijeku bila izvedba ventilirajuće fasade i da se prozori nisu mogli otvarati zbog fasadne skele, što je potvrdio i svjedok Tomašević. Sadržaj iskaza ovih svjedoka potvrđuje i činjenica da je u građevinski dnevnik tek 23. prosinca 2011. prvi put upisana radnja otvaranja prozora radi sušenja estriha.

34. Dakle, iz sadržaja iskaza saslušanih svjedoka zaključiti je da je tužitelj ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno da je u prostore tuženika ugradio brzосуšeći estrih, pa mu onda tuženik, sukladno članku 590. ZOO-a, treba platiti naknadu i to onu određenu računom br. 34/11, kojim je tužitelj pozvao tuženika platiti naknadu za dobavu i ugradnju brzосуšećeg cementa u iznosu od 58.776,75 kn. Tu valja posebno naglasiti da je tuženik od sebe otklanjao tužiteljev zahtjev za plaćanje naknade tvrdeći da tužitelj nije ugradio brzосуšeći, već obični estrih. Svoje dokazne prijedloge usmjerio je isključivo dokazivanju te činjenice. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika proizlazi zaključak da je tuženik prigovarao da nije dobio proizvod

koji je naručio jer nakon 15 dana vlažnost podloge nije bila ni približno zadovoljavajuća. Međutim, iz sadržaja izvedenih dokaza proizlazi zaključak da je tužitelj ugradio naručeni proizvod, a da je rok sušenja tog proizvoda produljen zbog radnji i okolnosti za koje ne odgovara tužitelj, dakle zbog izvođenja drugih radova u vrijeme sušenja estriha te izostanka provjetravanja, odnosno da rok nije produljen zbog nekog nedostatka u izvedenom djelu. U svakom slučaju tuženik nije specificirao neke druge nedostatke koje bi izvršeno djelo imalo, osim toga da nije ugrađen materijal one kakvoće koja je dogovorena, a niti se koristio pravima koje naručitelj ima u slučaju postojanja nedostataka izvršenog djela, a što bi bilo od utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva.

35. S obzirom na to da je utvrđeno da je tužitelj ugradio baš onaj materijal koji je među strankama ugovoren i da je izvršio ugovorenu obvezu nastalu na temelju stranačkog ugovora, nastala je s druge strane i obveza tuženika platiti naknadu i to onu navedenu u računu 34/11 u iznosu od 58.776,75 kn, pa je trebalo prihvatiti tužiteljev zahtjev da mu tuženik plati naknadu za izvedene radove. Sukladno članku 29. stavku 1. ZOO-a tuženik duguje tužitelju i zatezne kamate na taj iznos glavnog duga i to od 22. studenoga 2011., odnosno nakon isteka roka od sedam dana ostavljenog za ispunjenje obveze. Stoga je djelomično trebalo odbiti tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio da mu tuženik plati zatezne kamate za 21. studenoga 2011.

36. U platnom nalogu iz pobijanog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sadržan je i nalog za plaćanje troškova ovršnog postupka, pa je i o tom dijelu pobijanog rješenja o ovrsi valjalo odlučiti.

37. Odluka o troškovima ovršnog postupka donesena je na temelju članaka 14., 21. i 30. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. i 131/20., dalje: OZ), članaka 4. i 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine", broj 8/11. i 142/12., dalje: Pravilnik). Tužitelju je u ovršnom postupku bio potreban trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 155,57 EUR / 1.172,21 kn. Tuženik stoga treba tužitelju, naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 155,57 EUR / 1.172,21 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi koja se primjenjuje u ostalim odnosima prema članku 29. stavku 2. ZOO-a. U preostalom dijelu, kojim je tražio naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 9,95 EUR / 75,00 kn sa zateznim kamatama, zahtjev tužitelja je odbijen jer prema članku 4. i 6. Pravilnika, tužitelja pripada trošak nagrade javnog bilježnika u iznosu od 155,57 EUR / 1.172,21 kn.

38. Slijedom navedenog, a sukladno članku 451. stavku 3. ZPP-a o platnom nalogu sadržanom u pobijanom rješenju o ovrsi odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkama I i II.

39. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 1. ZPP-a kojim je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješaču naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, članka 155. ZPP-a i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12., 118/14., 107/15. i 37/22., dalje: Tarifa), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 58.776,75 kn.

40. Sud je priznao kao potreban trošak tužitelju, trošak sastava podneska po punomoćniku odvjetniku od 27. siječnja 2014. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.8.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 29. siječnja 2014. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 7. svibnja 2014. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 15. svibnja 2015. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 10. srpnja 2015. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 18. studenoga 2015. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 22. siječnja 2016. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 18. ožujka 2016. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 20. svibnja 2016. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 17. veljače 2017. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 18. travnja 2017. u iznosu od 124,43 EUR / 937,50 kn (Tbr.9.3 Tarife), trošak sastava žalbe protiv presude u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (članak 2. ZPP-a u vezi s Tbr.10.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 23. ožujka 2022. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 9. svibnja 2022. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom lipnja 2022. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn (Tbr.9.1 Tarife). Pored toga, tužitelju je za vođenje ove parnice bio potreban trošak sudske pristojbe presude u iznosu od 123,43 EUR / 930,00 kn i trošak sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 39,82 EUR / 300,00 kn, sukladno Tar.br. 2.1 i Tar.br. 3.1 Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 74/95., 57/96., 137/02., 125/11., 112/12., 157/13., 110/15.). Stoga je sud prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.020,50 EUR / 30.292,50 kn.

41. Sud je odbio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi trošak sastava podneska od 24. veljače 2014. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn i 28. rujna 2015. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn te sastava podneska od 21. ožujka 2023. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn jer ove radnje nisu bile potrebne za vođenje postupka. Sud je odbio i zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi više traženi trošak zastupanja na ročištu za objavu presude koje je održano 18. travnja 2017. u iznosu od 124,43 EUR / 937,50 kn sukladno Tbr.9.3 Tarife. Sud je odbio i zahtjev za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu 4. svibnja 2022. u iznosu od 248,75 EUR / 1.875,00 kn jer to ročište nije održano već je odgođeno za 9. svibnja 2022. Sud je odbio i zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi trošak sudske pristojbe nove presude u iznosu od 265,45 EUR / 2.000,00 kn jer prema određenjima Tar.br.2 Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o tarifi sudskih pristojbi tužitelj ne plaća pristojbu za novu odluku, ako viši sud ukine odluku nižeg suda i predmet vrati na ponovno raspravljanje nižem sudu, radi čega tužitelju taj trošak nije mogao nastati. Stoga je sud odbio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.385,29 EUR / 10.437,50 kn.

42. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao u izreci pod točkama III i IV.

U Splitu 1. lipnja 2023.

Sudac

Ana Misir Šarić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Odvjetnik Ante Udovičić, Split
- Odvjetnik Stjepan Grubišić, Solin
- u spis

Broj zapisa: **9-30859-9ab57**

Kontrolni broj: **0da9a-5202c-cb448**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.